

DE TAS

Een klassieke dokterstas, of toch een hipper variant? Wat zegt de tas eigenlijk over de dokter? En wat zit er in die tas? Huisarts Bart Jongmans zet zijn tas steeds vaker uit het zicht, maar wil 'm wel in de buurt hebben.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTO: JEANNET VERBEEK

A man wearing a bright yellow high-visibility jacket, glasses, and grey jeans is riding a black bicycle on a gravel path. He has a large black backpack on his back and a yellow pannier bag on the rear rack. The bicycle has a license plate that reads '078 66Y'. The background shows a red brick building and some greenery.

**‘Zo’n rugzak
geeft meteen een
vakantiegevoel’**

Wie? Bart Jongmans (51)
Huisarts sinds 2005
Hoe en waar? Duo-praktijkhouder met echtgenote in een HOED in Duiven

Toen ik een speed pedelec aanschafte, kon ik mijn dokterstas daar niet goed aanhangen. Je gaat met hoge snelheid – maximaal 45 kilometer per uur – en wilt niet ergens aankomen om te ontdekken dat je tas nog halverwege ligt. In die tijd, een jaar of vijf geleden, kon ik nog niet een goede medische rugtas vinden. Op mijn zoektocht kwam ik terecht bij een cameratas. Het idee is hetzelfde: je hebt verstelbare vakken waar je al je spullen in kunt doen. Ideaal.’

‘Ik ben blij met zo’n sportieve tas. Ik heb geen behoefte aan een tas die duidelijk maakt dat ik dokter ben, zoals ik soms van anderen in deze rubriek lees. Waarom niet? Geen idee, wellicht voer voor psychologen. Met mijn knalgele jack val ik overigens natuurlijk al genoeg op. Zo’n rugzak geeft me ook meteen een soort vakantiegevoel. Lekker erop uit tijdens je werkdag. Van patiënten krijg ik bijna altijd dezelfde reactie: “Ik zag u voorbijvliegen dokter, maar u zwaaide niet”. Inderdaad: vanwege mijn best hoge snelheid kijk ik vooral op de weg en hou ik m’n handen aan het stuur.’

‘Ik merk dat ik mijn tas steeds vaker uit het zicht zet als ik bij een patiënt kom. Tas weg, eerst maar eens luisteren. Tegelijk ben ik wel erg aan mijn tas gehecht. Ik gebruik ‘m in mijn spreekkamer, maar ook altijd als ik voor de huisartsenpost werk. De chauffeur mag gerust de dienstkoffer in de auto zetten, maar mijn rugzak gaat ook altijd mee. Zoals een timmerman liefst zijn eigen hamer gebruikt, denk ik.’ ¶

Een blik in jouw tas?

Wil je vertellen over jouw dokterstas? Meld je aan voor deze rubriek via dedokter@lhv.nl met in de titel ‘dokterstas’.

De spullen die ik het meest gebruik, zitten onder het bovenste klepje: bloeddrukmeter, saturatiemeter, thermometer. Als je de tas op z’n buik legt, kun je de achterkant openritsen en heb je een soort koffer waarin alle andere spullen overzichtelijk voor het grijpen liggen. In de achterkant – het stuk dat je tegen je rug aan hebt – zitten papieren, medicijnen, ampullen. Het enige dat oververtegenwoordigd is in mijn tas, zijn pennen, vrees ik. Geef mij een pen en je bent je pen kwijt.

Mijn vorige tas was bijna een soort viskoffer: nogal groot en onhandig om mee te nemen. Hij staat nog steeds in een kast in de spreekkamer. Ik gooi niet zo makkelijk spullen weg die nog goed zijn, maar ik zou eigenlijk prima zonder kunnen. Nu ik zo’n mooie sportieve tas heb, ga ik deze natuurlijk niet meer gebruiken.

Een mooie herinnering aan mijn vader die ook huisarts is geweest. In zijn tijd had je nog artsensbezoekers en sommigen brachten spulletjes mee die je kon verzamelen. Mijn vader had een artsensbezoeker die iedere keer een kleine tinnen dokterstas meebracht. Zo heb ik nu nog steeds een verzameling van een stuk of acht in mijn spreekkamer staan.